

27. 9. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Volný pohyb neosobních údajů, vztah k GDPR

Nařízení o volném pohybu neosobních údajů v Evropské unii[1], které vstoupilo v platnost dne 28. května 2019 („Nařízení“), zůstalo trochu ve stínu svého „staršího sourozence“ Obecného nařízení o ochraně osobních údajů („GDPR“). Nicméně pro podniky, které ve svých obchodních modelech využívají analýzu dat, může být neméně důležité.

Nařízení, jež je součástí strategie pro jednotný digitální trh, tvoří společně s GDPR komplexní právní rámec pro společný evropský datový prostor a volný pohyb všech údajů v rámci Evropské unie.

Nařízení zabraňuje členským zemím Evropské Unie, aby zaváděly právní předpisy neodůvodněně požadující, aby se údaje uchovávaly výhradně na území daného státu nebo zabraňující společností v ukládání údajů v jiné zemi Evropské unie (výjimku tvoří veřejná bezpečnost státu[2]). Cílem Nařízení je odstranit hlavní překážky bránící účinnému a efektivnímu fungování zpracování údajů a podpořit datovou ekonomiku usnadněním přeshraniční výměny údajů tak, že umožní společnostem ukládat neosobní údaje kdekoli v Evropské unii. Nařízení má napomoci zajistit rozvoj umělé inteligence, cloud computingu a analýzy údajů velkého objemu.

Je nutné zmínit, že Nařízení zavádí princip přístupnosti dat, který zaručuje, že příslušné autority členských států mají nadále nárok na přístup k údajům z důvodu správy a dohledu, a to i pokud jsou údaje uloženy v jiném členském státě.

V návaznosti na Nařízení Evropská komise vydala pokyny k Nařízení[3] týkající se vzájemného vztahu mezi volným tokem neosobních údajů a GDPR, a to především v případech smíšených souborů údajů, tj. souborů skládajících se jak z osobních, tak i neosobních údajů.

Neosobní údaje, zpracování smíšených souborů údajů

Z pohledu Nařízení jsou neosobními údaji jiné údaje než osobní údaje ve smyslu GDPR. Za neosobní údaje jsou považovány údaje, (i) které nelze vysledovat zpět k identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě nebo (ii) které byly osobními údaji ve smyslu GDPR, ale jako takové byly anonymizovány. Mezi konkrétní příklady neosobních údajů uváděné v Nařízení patří souhrnné a anonymizované soubory údajů používané pro analýzu údajů velkého objemu, údaje o postupech přesného zemědělství, které mohou přispět k monitorování a optimalizaci používání pesticidů a vody, nebo údaje o potřebě údržby průmyslových strojů.

Za smíšené soubory údajů se považují takové soubory, které obsahují údaje osobní i neosobní. V případě souboru dat složeného z osobních i neosobních údajů se Nařízení vztahuje pouze na tu část souboru údajů, která není osobním údajem. Tam, kde jsou osobní a neosobní údaje v datové sadě neoddělitelně propojeny, bude mít GDPR přednost a bude muset být aplikováno na celý datový soubor, a to bez ohledu na skutečnost, jak velkou nebo jak malou část takového souboru osobní údaje tvoří. To musí mít podnik zpracovávající takový smíšený datový soubor vždy na paměti.

Zpracování smíšených datových souborů není nijak omezeno, když ani GDPR ani Nařízení neukládají podnikům povinnost, aby od sebe oddělovaly zpracovávané soubory údajů. Ve vztahu ke smíšenému souboru údajů však bude muset podnik dodržovat veškeré povinnosti, které pro něj jako pro správce nebo zpracovatele z GDPR vyplývají, a to včetně respektování všech práv přiznaných subjektům

údajů dotčených daným zpracováním.

Zákaz požadavků na lokalizaci údajů

Jedním z hlavních problémů, které Nařízení řeší, jsou „požadavky na lokalizaci údajů“, tj. povinnost hostovat datová centra na vnitrostátním území členského státu ukládaná společností takovým členským státem nebo povinnost zpracovávat údaje na domácím trhu takového členského státu EU.

Tyto požadavky na lokalizaci údajů brzdí rozvoj jednotného digitálního trhu EU a Nařízení proto členskými státy EU zakazuje ukládat jakékoli požadavky na lokalizaci nebo domácí zpracování údajů. Tím umožňuje vznik účinnějších a centralizovaných systémů ukládání dat (např. cloudové služby, které poskytují centralizovaný úložný prostor pro velké datové sady).

Proprietární uzamčení (uzamčení zákazníka)

Druhým problémem, kterým se Nařízení zabývá, je proprietární uzamčení (tzv. vendor lock-in). Proprietární uzamčení je situace, kdy poskytovatelé služeb ztěžují uživatelům přechod k jiným poskytovatelům služeb, což vede k nedostatečné hospodářské soutěži mezi poskytovateli cloudových služeb v Evropské unii a k nedostatečné datové mobilitě.

Nařízení usnadňuje a vybízí společnosti z Evropské unie k vypracování samoregulačních kodexů chování s cílem vylepšit konkurenceschopnou ekonomiku dat. Nařízení jde spíše cestou samoregulace, když samo o sobě neukládá další regulační povinnost. Nicméně společnosti, které poskytují služby v oblasti zpracování dat (například poskytovatelé cloudových úložišť), by si měly být vědomy toho, že bude zřejmě nutné zavést některé samoregulační kodexy chování, aby bylo zajištěno poskytování jasných a transparentních informací a zabránilo se proprietárnímu uzamčení.

Doporučení

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že společnosti, které využívají analýzu dat by měly věnovat dostatečnou pozornost průběžné analýze svých datových toků stejně jako otázce vymezení zpracovávaných osobních a neosobních údajů.

GLATZOVA & Co.

[GLATZOVA & Co., s.r.o.](#)

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1

Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com

volný tok neosobních údajů v Evropské Unii.

[2] Podle Soudního dvora Evropské unie (a 19. bodu odůvodnění Nařízení) zahrnuje „jak vnitřní, tak vnější bezpečnost členského státu“ a předpokládá existenci „skutečné a dostatečně vážné hrozby pro některý ze základních zájmů společnosti“. Podle této definice sem patří genetické a biometrické údaje a údaje týkající se zdravotního stavu.

[3] Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě - Pokyny k nařízení o rámci pro volný tok neosobních údajů v Evropské unii [COM(2019) 250 final]

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)